

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Γ.Ο.Χ. ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΝΗΣΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΔΡΕΝΙΑΣ

αμπελακία τ.κ.18902 - ΣαλαμινοΣ

☎ 210 - 4672921

✠

Αριθμ. Πρωτ. 150

Άγιον Πάσχα 2017

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐπί τῇ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Πανευφρόσυνα τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Χριστός ἀνέστη!

Δόξα Χριστῷ τῷ Ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καί Θεῷ ἡμῶν, ὅτι τῇ ἀφάτῳ Αὐτοῦ ἀγαθότητι, μᾶς ἠξίωσε καί φέτος, διανύσαντες τό ψυχοφελές στάδιον τῆς Νηστείας, νά φθάσωμεν εἰς τήν ἐκ νεκρῶν ἐνδοξον Αὐτοῦ Ἀνάστασιν.

Ἡ βαθεῖα καί ἀπαρηγόρητος θλίψις τῶν ἡμερῶν, ὅπου ἔκπληκτος πᾶσα ἡ φύσις παρηκολούθησε τήν σταυρικήν ἐκτέλεσιν καί ταφήν Ἐκείνου, ὁ ὁποῖος «*ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδέ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι Αὐτοῦ*» διῆλθεν, καί ἀπό τόν ὀρίζοντα τῆς Ἱερουσαλήμ ἐπρόβαλε ἡ χαραυγή τῆς μοναδικῆς καί ἐξαιρέτου ἐκείνης ἡμέρας τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

Τεθλιμέναι αἱ πρωῖναι ἐκεῖναι ἐπισκέπτριαι τοῦ τάφου, ἀναρωτοῦνται: «*τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τόν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου*» καί ἰδού αἱ σφραγίδαι τοῦ μνήματος ἔχουν διαρραγεῖ, ὁ λίθος εἶναι ἀποκεκλισμένος, ὁ τάφος εὐρίσκεται καινός, τήν δέ ἀπορίαν αὐτῶν ἔρχεται νά διασκεδάσῃ ὁ χαιρετισμός των ἐκ τῆς γνωριμωτάτης φωνῆς τοῦ Διδασκάλου, καί τότε, δέσμαι ἀκτίνων χαρᾶς πλημμυρίζει τās καρδίας αὐτῶν. ὦ! γλυκυτάτης φωνῆς. ὦ! ἄκουσμα ἀνακουφίσεως καί εὐφροσύνης. Μέ ἀνεκλάλητον χαράν, μεταφέρουν τό θαυμαστόν μήνυμα εἰς τούς μαθητάς μετατρέποντας καί τήν ἐκείνων ἀγωνίαν καί ἀπογοήτευσιν εἰς ἐλπίδα καί ἀνάνηψιν.

Ἐφθάσαμεν λοιπόν πεφιλημένα τέκνα ἐν Κυρίῳ, εἰς τήν χαριεστέραν καί κοσμοχαρμόσουνον ἡμέραν. Ἐφθάσαμεν εἰς τήν λαμπράν ἐορτήν τῶν ἐορτῶν, τήν πανήγυριν τῶν πανηγύρεων, «*ἐν ἣ εὐλογοῦμεν Χριστόν εἰς τούς αἰῶνας*». Ἐκτοτε, τό χαρμόσουνον μήνυμα, διαλαλεῖται ἀπό κάθε Χριστιανόν πάσης ἡλικίας, καί ψάλλομεν τόν γνωστόν εἰς ὅλους μας, ὁμολογιακόν παιάναν πού ἄρχεται μέ τό «*Χριστός Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.....*», καί τελειώνει μέ τās λέξεις: «*.....ζωήν χαρισάμενος*».

«*Ἀνάστασις καί ζωή*». Ἰδού τό κατ' ἐξοχήν μήνυμα τῆς ἡμέρας. «*Ἀνάστασις καί ζωή*», δύο λέξεις, τās ὁποίας ἐπρόσμενον οἱ ἀπ' αἰῶνας, σεπτοῖ Προφῆται καί Δίκαιοι. «*Ἀνάστασις καί ζωή*» γεγονότα ἐπ' ἐλπίδι τῶν ὁποίων διήρχετο ἡ νενε-

κρωμένη ανθρωπότης. «**Ανάστασις καί ζωή**», μία ύψιστη δωρεά, τήν ὅποιαν ἐκληροδότησεν εἰς ἡμᾶς τούς πιστούς Του, ὁ Ἀναστάς Χριστός καί Θεός ἡμῶν, διά τῆς σπουδαιότητος διακηρύξεώς Του: «**Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καί ἡ ζωή**».

Ἡ πολύτιμος αὐτή ἀποκάλυψις τοῦ Κυρίου περὶ Ἐαυτοῦ, διέλυσε τό ἕως τότε φοβερό πρόβλημα τοῦ θανάτου. Δί' αὐτῆς ἐδίδετο ἡ πεποίθησις ὅτι ἡ παρούσα ζωὴ δέν τελειώνει ἄδοξα, ἐντός τοῦ παγεροῦ μνήματος, ὅτι ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν δέν ἦτο ἓνα μελλοντικόν ἀνυπολογίστου χρόνου γεγονός, ἀλλά δι' Ἐκείνου μετατίθεται εἰς τό παρόν. Ὅσοι δεχθοῦν τήν νέαν ζωὴν πού ὑπέδειξεν, δέν φοβοῦνται πλέον τόν θάνατον διότι ἡ πέραν τοῦ τάφου κατάστασις, δέν εἶναι σκότος ἀλλά ζωή.

«**Ανάστασις καί ζωή**», ὁ ἀνεκτίμητος καί ἐπωφελής αὐτός θησαυρός πού κατέχει κάθε πιστός διά τῆς ψυχικῆς συνδέσεώς του μέ τόν ζωοδότην Ἰησοῦν. Ζωὴν πού δέν δύναται νά διακόψῃ ὁ θάνατος, εἰ μὴ μόνον ἡ ἐκ νέου καί ὀριστική ἀπομάκρυνσις ἀπό τόν Χριστόν, ἡ ἀμετανόητος ἁμαρτία. Ἐάν τοιοῦτο θλιβερό γεγονός δέν συμβῆ, ἡ ζωὴ αὐτὴ προάγεται πνευματικά, διαρκῶς ἐξαγνίζεται, συνεχίζεται καί πέραν τοῦ τάφου, καί ἐξασφαλίζεται παρὰ Χριστῶ, διά νά καταλήξῃ εἰς τήν ὑψίστην ἐκδήλωσίν της κατά τήν δευτέραν τοῦ Χριστοῦ Παρουσίαν, ὥστε νά συνεχίσῃ τήν ὑπαρξίν της εἰς τούς αἰῶνας.

Σαφῶς ἡ ζωὴ αὐτὴ δέν ἔχει καμοία σχέσιν μέ τήν ζωὴν πού ἐπιλέγουν πολλοί σήμερον, τήν μακράν τοῦ Χριστοῦ, τήν ὑλικήν καί πρόσκαιρον. Δί' ἐκείνους ἡ πανευφρόσυνος ταύτη ἑορτὴ, ἀποτελεῖ μίαν τυπικὴν καί μόνον χαράν. Γί' αὐτό, μετὰ τό πέραν τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς ἡμέρας, ἐπομίζονται καί πάλιν τήν τετριμμένην καί ἀνιαρὴν ζωὴν τῶν τῆν γεμάτην πικρίαν καί θλίψιν.

Ἡ ἀνάστασις ὅμως τοῦ Κυρίου ὑπόσχεται τήν μόνιμον χαράν, καθὼς ὁ Ἰδιος ἐτόνισεν ὀλίγον πρό τοῦ πάθους τούς μαθητάς Αὐτοῦ: «**πάλιν δέ ὄψομαι ὑμᾶς καί χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά, καί τήν χάραν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν**». Οἱ πιστοὶ μετέχουν τῆς διαρκοῦς αὐτῆς χαρᾶς. Οἱ ἀντιξοότητες τῆς ζωῆς καί οἱ περιστάσεις δέν τούς συνθλίβουν, δέν τούς ἀπογοητεύουν, πεπεισμένοι ὄντες διά τήν πανταχοῦ παρουσίαν τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ, παρουσία ἡ ὅποια δύναται ἀναμφιβόλως νά παρηγορήσῃ τὰ δεινά τοῦ βίου, νά γλυκάνῃ τὰς πικρίας, νά ἀφαιρέσῃ τήν ἀνίαν τῆς κοσμικῆς ζωῆς, νά δώσῃ νόημα εἰς τήν ὑπαρξίν μας.

Μέ τοιαύτας διαβεβαίωσεις, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ἄς δεχθῶμεν τήν λαμπροφόρον ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀσπαζόμενοι δέ ὑμᾶς ἐν φιλήματι ἀγίῳ, αὐθις ἀναφωνῶμεν·

«Χριστός Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!».

Μετὰ ἀναστασίμων εὐχῶν

Ἰ. Μ. Βασιλείου